

Doslov

Lesy a polnosti v okolí Davle byly původně součástí Slapského panství. V době První světové války (v roce 1917) koupili Sloupský dvůr a přilehlé pozemky bratři Jan a Václav Matysovi z Malé Hraštice. Zatímco Václav hospodařil na Sloupském dvoře až do kolektivizace v padesátých letech, můj dědeček, Dr. Jan Matys, si ponechal lesní pozemky. Bývalou hájovnu č.p.30 nechal přestavět na letní sídlo¹.

Vila č.p.30 v meziválečném období

---

¹ Přestavbu navrhnul a řídil architekt Jan Koula, který projektoval m.j. Čechův most v Praze. Objekt na samotě uprostřed lesů, který má styl lidové architektury, nazýváme „vila“. Jako hájovna sloužil potom objekt č.p.20 ve Sloupu. U vily bylo malé hospodářství. Rodina Dr. Jana Matyse bydlela v Praze na Letné.

Dědeček byl za války zapojen do protirakouského odboje a svůj majetek proto nechal převést na svou ženu Annu, aby nebyl v případě prozrazení zkonfiskován. Jako právník se angažoval při vytváření státní správy 1.republiky jako ministerský rada a také obchodoval. Předčasně zemřel v roce 1931². Po roce 1948 byl lesní majetek zestátněn, rodině Matysů zůstala vila s hospodářskými budovami a nejbližší okolí.³

Po smrti hajných Benda a Čámského se stal hajným ve Sloupu Josef Dráb, po něm převzali žezlo Jiří Dvořák (se sídlem v Klínci) a správce polesí Ing.Jiří Zíka, který působí v Sloupských lesích dodnes.

Můj otec, JUDr. Vladimír Matys (26.4.1912 - 20.6.2008) vystudoval reálné gymnázium na Novém Městě pražském a práva na Karlově univerzitě. Kromě studijních povinností nasával od mládí lesní moudrost pod vedením zkušených hajných - Čámského a Benda⁴. Otec byl výborným lovcem, často býval „králem honu“. Osobně se také účastnil výsadby porostů, zejména na svažitéch pozemcích, kde se musela ke stromům vozit půda. Pokoušel se změnit složení porostů ve prospěch listnáčů, avšak jeho snahy byly mařeny dobyt看, který se tehdy často v lese pásal⁵.

Idyla z třicátých let: otec se opírá o památný dub, který zde byl vysazen na počest prince Rudolfa, následníka trůnu. Strom dnes již neexistuje, zničila jej tracheomykóza.

---

² Na smrtelné posteli zastihly dědečka volby. Jelikož byla tehdy účast ve volbách povinná, rodina musela zaplatit pokutu.

³ V devadesátých letech získal otec část babiččiniých lesů v restituci

⁴ Hajný Benda byl rovněž kazatelem Českobratrské církve evangelické, jejíž sbor ve Hvozdnici pomáhal zakládat

⁵ Dědeček nechal obehnat les plotem ze silného drátu; na zbytky drátů ve kmenech stromů lze dosud občas narazit

Později se otec začal věnovat také kanoistice a na vodě se seznámil s mou matkou. Válečné období muselo být pro otce i členy rodiny velice dramatické. Ve sloupské vile bydlela babička se služebnou, moji rodiče a strýc Ivan s ženou Editou, která byla židovka a vlastně se tu skrývala. Bydlela tu také rodina Kutilů. Nad okapem verandy byla natažena anténa, otec poslouchal celou dobu Londýn a měl o situaci na bojištích dobrý přehled. Během války se narodila sestra Lída (1941), Olga (1943) a já (Jan) (duben 1945). Byla to navíc doba krutých mrazů a přírodních kalamit⁶.

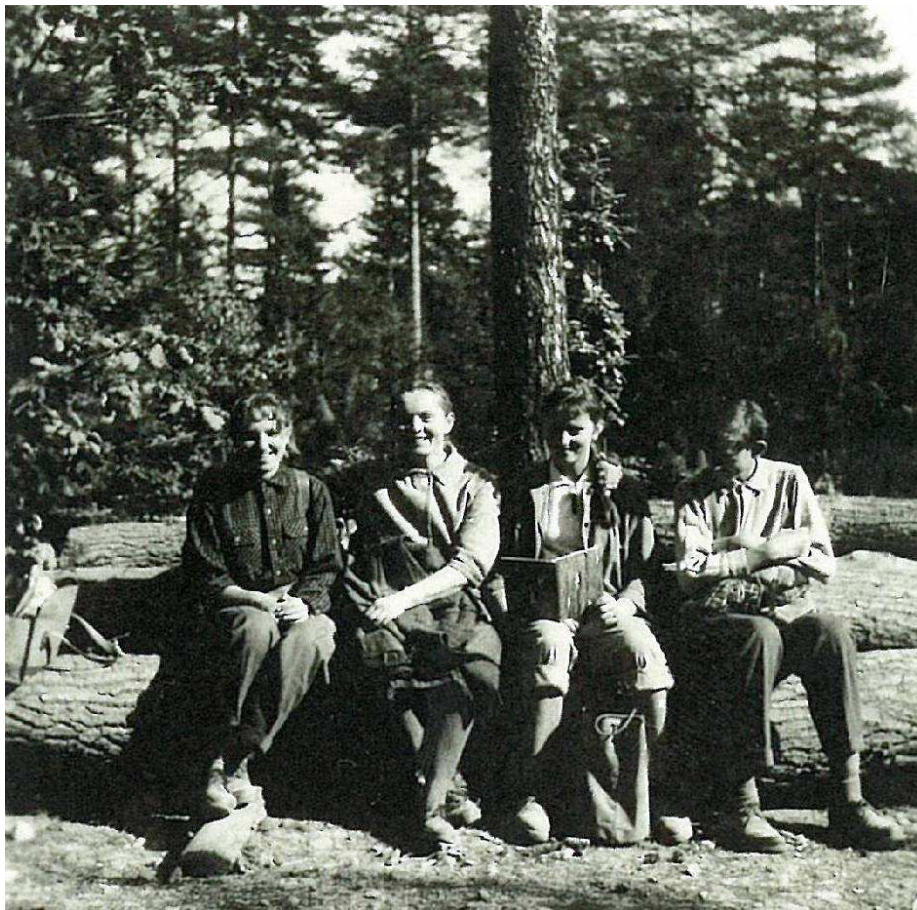
Strýc Ivan s tetou Editou, kolem roku 1940

Po studiích otec těžko hledal místo; nakonec nastoupil na berní správu, kde zdaňoval m.j. i Václava Talicha⁷. Od osvobození v květnu 1945 až do odchodu do penze v roce 1972 byl pracovníkem legislativního odboru Ministerstva financí.

---

⁶ V Sloupských lesích byly také ukryty zbraně jedné odbojové organizace

⁷ Táta vypravoval, jak mu jeho nadřízený přikázal, že mistr Talich musí být zdaněn jako živnostník, neboť jako umělecký šéf opery Národního divadla má veliké pravomoci. Ve formuláři, který Talich dostal, byla dokonce kolonka „daň z masa“. Mistr se přiřítíl celý zpocený, jako býval na koncertech. Věc se dala posléze do pořádku.

Ve Sloupu na pasece kolem roku 1960. Zleva: Lída, matka, Olga, Jan

Otec byl výborný vypravěč, ale psal velmi zřídka. Jeho *Vzpomínky na Davli-Sloup a okolí*, které napsal v polovině šedesátých let, jsou jediným souvislým textem, který jsem od něho kdy četl. Dostal jsem se k nim až v závěru otcova života, kdy jsem u něho bydlel. Otcův strojopis jsem přepsal na počítači a text stylisticky upravil; snažil jsem se přitom zachovat jeho charakteristickou dikci. Otec svolil k uveřejnění svých vzpomínek až po dlouhém přesvědčování. Zkorigovaný text si přečetl a vyškrtl některé pasáže, jinak se zněním souhlasil.

Ve Sloupu, 18.srpna 2011

Ing. Jan Matys